

KENMERK

1234567-1-0169

UW KENMERK

-

DATUM

2 juli 2025

BEHANDELD DOOR

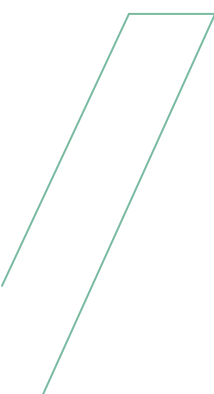
ir. S. Hulsbosch

TELEFOONNUMMER

06 – 534 813 64

BETREFT

Internetconsultatie Omgevingsregeling NTA 8800:2026

Geachte heer/mevrouw,,

Naar aanleiding van de internetconsultatie met betrekking tot de wijziging Omgevingsregeling in verband met de NTA 8800-versie 2026 heb ik een opmerking over de aanpassingen rondom beschaduwning.

In de regelgeving wordt een nieuwe categorie geïntroduceerd voor zonnecollectoren en PV-panelen, gekoppeld aan dakranden. Dat dit gebeurt juichen wij toe, omdat tot nu toe dakranden een onevenredig grote impact hebben op de berekende opbrengst. De gekozen methodiek is echter onpraktisch:

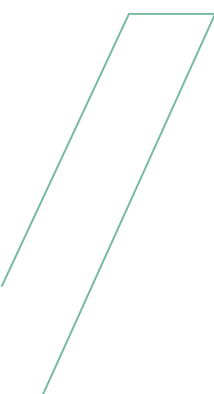
- Daar waar tot nu toe bij het meten van beschaduwning altijd werd uitgegaan van het midden van een paneel wordt nu ineens gemeten vanaf de onderkant. Dit betekent dus dat voor het bepalen van de beschaduwning nu twee keer gemeten moet worden. Het zou veel praktischer zijn als bij dakranden ook vanuit het hart van het paneel gemeten zou mogen worden.
- In de huidige regelgeving was het toegestaan om voor complete velden met meerdere collectoren en PV op basis van enkele voorwaarden de beschaduwning in één keer te kunnen bepalen. De methode voor de dakranden maakt dit in sommige gevallen weer onmogelijk, wat veel extra werk oplevert. Bij grote ingewikkelde daken met veel panelen leidt dit tot een grote extra tijdsbesteding.

Met betrekking tot de dakranden is desondanks de verwachting dat de meeste PV-panelen op platte daken bij aanwezigheid van enkele dakranden terecht zullen komen in de categorie 'minimale belemmering', zelfs als een paneel een belemmeringshoek in het verticale vlak heeft van ruim 20 graden. Tegelijkertijd worden andere zijbelemmeringen met een kleinere belemmeringshoek,

bijvoorbeeld een deel van het gebouw dat een verdieping hoger doorloopt, nog steeds keihard afgestraft waarbij de hoogte van die belemmering in de rekenmethodiek helemaal geen rol speelt.

Als bijlage bij deze brief is een tekening van een casus meegestuurd. De dakrand, die ligt op 2 meter vanaf het hart van het paneel, levert vanuit dat hart een belemmeringshoek op van ca. 20 graden. Doordat de hoogte van de dakrand kleiner is dan de horizontale afstand tot de onderrand van het paneel is hier sprake van een minimale belemmering. Maar het verderop gelegen hogere dak aan de andere kant van het paneel, met een belemmeringshoek van slechts 3,6 graden moet wel als zijbelemmering worden meegenomen. Dit leidt voor dit paneel tot een groot opbrengstverlies, dat afhankelijk van hoe ver de zijbelemmering doorloopt ten opzichte van het paneel kan oplopen van 16% tot ruim 50%.

Om dit onevenredige effect teniet te doen hebben wij het volgende voorstel. Voor de tegenoverliggende belemmering geldt nu al dat een belemmeringshoek in het verticale vlak van 20 graden of kleiner mag worden verwaarloosd. Dit sluit aan bij de minimale belemmeringshoek voor daglicht in de bouwregelgeving.

Door deze belemmeringshoek in het verticale vlak van 20 graden ook als grens aan te houden voor een zijbelemmering kan al een deel van de zijbelemmeringen achterwege worden gelaten. Dit zijn zijbelemmeringen die relatief laag zijn of die vrij ver van het paneel af liggen. Zoals te zien is in het voorbeeld is deze belemmeringshoek van 20 graden vergelijkbaar met een dakrandbelemmering die mag worden verwaarloosd. De grens van 20 graden kan bovendien vrij eenvoudig in een plattegrond worden geconstrueerd op basis van de hoogtes van gebouvvolumes, zodat snel te zien is welke panelen binnen of buiten de belemmerde zone liggen.

Met vriendelijke groet,
DWA

ir. S. Hulsbosch,
adviseur bouwphysica

Bijlage:

- Tekeningen casus

